

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Det gamle Egetræes sidste Drøm. (Et Jule-Eventyr.)

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098738326464/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

»Vi er med! vi er med!« sang og klang det endnu høiere oppe, det syntes, som om de vare fløine foran.

»Nei, det er altfor utroligt deilig!« jublede den gamle Eeg. »Jeg har dem Allesammen! Smaa og Store! ikke Een er glemt!

5 hvor er dog al den Lyksalighed mulig og tænkelig!«

»I Guds Himmel er den mulig og tænkelig!« klang det.

Og Træet, der altid voxede, fornem at dets Rødder løsnede sig fra Jorden.

»Det er nu det Allerbedste!« sagde Træet, »nu holder mig
10 ingen Baand! jeg kan flyve op til det Allerhøieste i Lys og Glands! og alle Kjære har jeg med! Smaa og Store! Alle med!«

»Alle!«

Det var Egetræets Drøm, og medens det drømte gik en voldsom Storm hen over Hav og Land i den hellige Julenat; Søen
15 væltede tunge Bølger mod Stranden, Træet knagede, bragede og rykkedes op med Rod, netop idet det drømte, at dets Rødder løsnede sig. Det faldt. Dets tre hundrede og fem og tredsindstyve Aar var nu som en Dag for Døgnfinen.

Julen morgen, da Solen kom frem, havde Stormen lagt sig; alle
20 Kirkeklokker ringede festlig, og fra hver Skorsteen, selv den mindste paa Huusmandens Tag, løftede sig Røgen blaalig som fra Alteret ved Druidens Fest, Takkens *Offerrøg. Søen blev
[78] mere og mere stille, og paa et stort Fartøj derude, der i Natten havde vel overstaaet det haarde Veir, heisedes nu alle Flag,
25 julefestligt og smukt.

»Træet er borte! Det gamle Egetræ, vort Mærke paa Landet!« sagde Sjøfolkene. »Det er faldet i denne Storm-Nat! Hvo skal kunne erstatte det; det kan Ingen!«

Saadan Ligtale, kort, men velmeent, fik Træet, der laae ud-
30 stråkt paa Sneetsæppet ved Stranden; og hen over det klang Psalmesang fra Skibet, Sangen om Julens Glæde og Menneskenes Sjæls Frelse i Christo og det evige Liv:

»Syng høit i Sky, Guds Kirkeflok!

Halleluja, nu har vi nok,

35 Den Fryd er uden Lige!

Halleluja, Halleluja!«

saa lød den gamle Psalme, og hver derude paa Skibet løftedes paa sin Viis ved den og Bønnen, ret som det gamle Træ løftede sig i sin sidste, sin deiligste Drøm Julenat.

9 mig ingen Baand] ingen Baand mig A⁸ C, inset Baand mig D. 20 festlig] festligt A⁸. 22 *Offerrøg] n. Offring *fej!* A, Offerrog A⁸. 34 vi] jeg n.